

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: **Střední odborná škola Třineckých železáren, IČO 27856216**
sídlem Lánská 132, 739 61 Třinec

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2024 č.j. MMR-9191/2024-26

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k námitkám žalobce potvrzeno opatření poskytovatele dotace (Řídící orgán Integrovaného regionálního operačního programu), jímž z důvodu porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace nebyla vyplacena částka 1.089.654,01 Kč, o kterou byla dotace ponížena.
2. Podstatou sporu je otázka, zda veřejné zakázky VZ003, VZ004 a VZ005 představují jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, jejíž předpokládaná hodnota se podle § 18 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“) stanoví podle součtu předpokládaných hodnot jejich částí, anebo jsou samostatnými zakázkami.

Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že v rámci projektu „Modernizace školních dílen 2 – učebny automatizace, elektro a IT“ při zadávání veřejných zakázek došlo k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek. Přestože předměty plnění tří veřejných zakázek tvořily jeden funkční celek, protože vykazovaly věcnou, místní a časovou souvislost, žalobce je zadal samostatně v uzavřené výzvě jako veřejné zakázky malého rozsahu, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty zakázek pod finanční limit stanovený pro nadlimitní veřejnou zakázku a mohl být podstatně ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky a příjemce. Z důvodu neoprávněného rozdělení veřejné zakázky byla stanovena finanční oprava ve výši 25 % částky poskytnuté podpory na dvě z dotčených zakázek.
4. Při uvažovaném rozdělení veřejné zakázky je zadavatel limitován dotčenými zákonnými pravidly, jako je pravidlo o stanovování předpokládané hodnoty veřejné zakázky, tj. je třeba stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky jako součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky, jejichž plnění společně tvoří jeden funkční celek, a která jsou zadávána v časové souvislosti, přičemž každá takto oddělená část veřejné zakázky musí být zadávána postupy odpovídajícími výši tohoto součtu. Dle rozhodovací praxe do popředí vystupuje hledisko funkce poptávaného celku a jeho naplnění je třeba posuzovat individuálně a odvozovat jej od vzájemné provázanosti plnění, která ve své komplexitě slouží jednomu účelu. Podstatným kritériem je společný cíl zadavatele u více částí plnění a pro dovození věcné souvislosti mezi plněními se nemusí jednat o plnění zcela identické povahy, ale postačí i jejich obdobný charakter. Důležitý je celkový smysl zadavatelovy poptávky, který je dán až uskutečněním veškerého poptávaného plnění.
5. Žalovaný je toho názoru, že zakázky VZ0003 (dodávka elektropracovišť), VZ0004 (dodávka výukových panelů) a VZ0005 (dodávka náradí) tvoří funkční celek, neboť poptávaná plnění jsou ve vzájemné věcné a místní souvislosti a veřejné zakázky byly zadány v časové souvislosti. Funkční souvislost zakázek je dána tím, že se jedná o výukové pomůcky specifického typu a jedná se o vybavení elektropracovišť, která jsou určena pro konkrétní druh výuky. Plnění plní stejný účel, kterým je zajištění výuky konkrétního výukového oboru. Naplnění cíle spočívajícího v zajištění odpovídajících pomůcek pro účely odborných předmětů mohlo dojít až uskutečněním všech tří veřejných zakázek. Tento závěr je podpořen i vzájemně se prolínajícím okruhem oslovených dodavatelů jednotlivých zakázek. Zakázky proto měly být zadány v součtovém režimu, nikoliv podle režimu odpovídajícímu předpokládané hodnotě dílčího plnění, samotné rozdělení na samostatné zakázky vadou není. Nebylo zjištěno, že by žalobce svůj postup s prvostupňovým orgánem konzultoval, nadto případná konzultace má pouze doporučující charakter. Postupem žalobce došlo k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, protože v součtovém režimu by byla umožněna účast širšímu okruhu potenciálních dodavatelů.
6. Žalovaný uzavřel, že s ohledem na žalobcovo porušení zákona o zadávání veřejných zakázek potvrdil uložení finanční opravy ve výši 25 % z částky poskytnuté podpory na VZ0003 a VZ0005, tedy na spodní přípustné hranici s ohledem na to, že byla zajištěna alespoň minimální míra uveřejnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Žaloba

7. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí z toho důvodu, že žalovaný dospěl k nesprávnému závěru, že žalobce porušil podmínky pro poskytnutí dotace a část dotace žalobci nebyla vyplacena.
8. Žalobce již k žádosti o podporu přiložil studii o proveditelnosti projektu a konzultoval ji s poskytovatelem dotace, tudíž již v této fázi bylo zřejmé, že záměrem žalobce je realizovat na předmět dotace celkem šest výběrových řízení malého rozsahu. Následně byl projekt uznán za způsobilý k poskytnutí dotace a žalobce realizoval zakázky malého rozsahu, které dle pravidel poskytovatele dotace byly zadávány v uzavřené výzvě. Metodické pokyny zakazují kumulaci funkčně nespojených plnění do jedné zakázky.
9. Dle žalobce jsou tři žalovaným označené zakázky zcela odlišné a jejich spojením by došlo k diskriminaci potenciálních dodavatelů, naopak spojování nesouvislých plnění je důrazně zakázáno. Dotčená plnění spolu nesouvisí funkčně ani předmětně, každé z nich má svůj relevantní trh a jiné potencionální dodavatele a výrobce. Jejich spojením by došlo k porušení metodiky. Postup žalobce byl s poskytovatelem dotace v rámci obdobných projektů opakovaně konzultován a byl shledán jako správný. Žalobce nesouhlasí s tím, že by se mělo jednat o jednotný celek výukových pomůcek, které by měly být soutěženy v rámci jedné nadlimitní zakázky. Žalovaný nepředvídatelně poukazuje na individuální posouzení případu, ale žalobci chybí jakákoliv právní jistota. Ačkoliv žalobce měl snahu věc s poskytovatelem dotace konzultovat, tak je nyní sankcionován na základě subjektivního rozhodnutí.
10. Elektropracoviště jsou odborně upravené stoly, které jsou pevně spojené se zemí, a jsou samostatnými funkčními celky se specializovanými výrobci. Lze je spojit s výukovými panely, ale nemají s nimi funkční spojitost ani s dodávaným nářadím. Výukové panely mohou sloužit v jakýchkoliv učebnách a slouží k simulaci elektrozapojení. Dodávka nářadí je složena z běžného dostupného dílenského zařízení a nářadí pro elektrotechniky, nejde ani o specializovanou výukovou pomůcku. Elektropracoviště tedy představují pouze samotné pracovní místo. Žalovaný však ani neuvedl, jaký je funkční celek těchto dodávek, jaký je relevantní trh a jak spolu dodávky předmětně souvisí, pouze je označil jako výukové pomůcky. Nelze však souhlasit s tím, že by se všechny výukové pomůcky měly vždy poptávat v rámci výběrových řízení dohromady. Žalovaný neuvedl, jaká je mezi dodávkami daná předmětná (funkční) souvislost, dle mínění žalobce předmětná souvislost dána není. Pomůcky z každé zakázky fungují odděleně a nezávisle na ostatních.
11. Žalobce má za to, že stanoviska poskytovatele dotace obsahují pouze obecná konstatování bez návaznosti na konkrétní předmět veřejné zakázky. Není jasné, na základě čeho dospěl poskytovatel dotace ke svým zjištěním a neobsahují přezkoumatelné podrobné odůvodnění.
12. Postup žalobce nemohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, protože oslovil velkou množinu potenciálních dodavatelů a vybíral z většího množství nabídek. Díky rozdělení zakázek odpovídajícím jednotlivým relevantním trhům dokázal žalobce oproti předpokladu výrazně ušetřit a při zadání zakázky jako celku by existoval pouze jediný možný dodavatel. Žádná škoda tedy nemohla postupem žalobce vzniknout.
13. Žalobce uzavřel, že se žádného nezákonného jednání nedopustil.

Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

15. Žalovaný zrekapituloval postup žalobce a průběh řízení a dále zdůraznil, že jednoznačně došlo k naplnění podmínky funkční souvislosti zakázek. Všechny tři veřejné zakázky tvoří jeden funkční celek, protože poptávaná plnění jsou ve vzájemné věcné a místní souvislosti a zakázky byly zadány v časové souvislosti. Jedná se o výukové pomůcky specifického typu, a sice vybavení elektropracovišť určených pro konkrétní druh výuky. Plnění proto v souhrnu plní stejný účel spočívající v zajištění výuky konkrétního oboru. Intenzita spojujících prvků odůvodňuje závěr o jednom předmětu veřejné zakázky, resp. o funkčním celku. K naplnění věcné souvislosti není nezbytně nutné, aby se jednalo o plnění shodné povahy, postačí povaha obdobná. Konstatování o funkčním celku přesto neznamená, že by žalobce musel všechna plnění zadávat v jednom celku, ale že musí být zadána v součtovém režimu, ať už v jediném zadávacím řízení nebo ve vícero oddělených zadávacích řízeních. Samotné rozdělení veřejné zakázky je dokonce žádoucí. Pořízení elektropracovišť a dalších potřeb směřovalo k jednotnému cíli a účelu, a to modernizaci školních dílen, což nevyvrací ani znalecký posudek, který nechal žalobce vypracovat. Nadto se okruhy potenciálních dodavatelů prolínají.
16. Každý případ je třeba posuzovat individuálně a nelze zakládat legitimní očekávání odkazem na jiný projekt s jiným rozsahem a podmínkami. Ani v rámci předběžných konzultací není smyslem kompletní a závazný přezkum souladu zadávacích podmínek s právními předpisy, ale spíše jde o dílčí kontrolu typických chyb a preventivní opatření. Nejedná se tedy o opatření, které je způsobilé založit legitimní očekávání. Pro zadavatele veřejné zakázky nejsou závazné ani výsledky ex ante kontroly.
17. Není pravdou, že by nebyly řádně vypořádány argumenty žalobce a napadené rozhodnutí splňuje požadavky na jeho přezkoumatelnost.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z hlediska vad, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
19. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s větou druhou téhož ustanovení presumován). Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování – zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný vycházel a jehož postup je předmětem soudního přezkumu.
20. Žaloba není důvodná.
21. Dle § 18 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána a) v jednom nebo více zadávacích řízeních, nebo b) zadavatelem samostatně nebo ve spolupráci s jiným zadavatelem nebo jinou osobou.
22. Dle § 18 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle odstavce 1 musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů

uvedených v odstavci 3 musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.

23. Dle § 18 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek jednotlivá část veřejné zakázky může být zadávána postupy odpovídajícími předpokládané hodnotě této části v případě, že celková předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí veřejné zakázky nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty a že předpokládaná hodnota jednotlivé části veřejné zakázky je nižší než částka stanovená nařízením vlády.
24. Dle § 24 zákona o zadávání veřejných zakázek režim veřejné zakázky se určí podle její předpokládané hodnoty, pokud nejde o zjednodušený režim podle § 129. Zadavatel je povinen dodržet režim určený při zahájení zadávacího řízení, a to i v případě, že by byl oprávněn použít jiný režim.
25. Dle § 25 zákona o zadávání veřejných zakázek nadlimitní veřejnou zakázkou je veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo přesahuje finanční limit stanovený nařízením vlády zapracovávajícím příslušné předpisy Evropské unie⁴. Nadlimitní veřejnou zakázku zadává zadavatel v nadlimitním režimu podle části čtvrté, pokud není zadávána podle části páté až sedmé, nebo u ní zadavatel neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.
26. Dle § 35 zákona o zadávání veřejných zakázek zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené tímto zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezí rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.
27. Jádrem sporu je otázka, zda veřejné zakázky VZ003, VZ004 a VZ005 představují jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, jejíž předpokládaná hodnota se podle § 18 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek stanoví podle součtu předpokládaných hodnot jejich částí.
28. Klíčovým je proto výklad § 18 odst. 2 věty první o zadávání veřejných zakázek. Smyslem pravidla je zabránit obcházení zákona účelovým dělením veřejných zakázek na několik dílčích zakázek tak, aby veřejná zakázka mohla být zadána v mírnějším režimu z důvodu, že každá dílčí veřejná zakázka nepřekročí stanovené limity.
29. Klíčovými faktory pro posuzování jednoty veřejné zakázky jsou věcná, místní a časová souvislost jednotlivých plnění, protože vypovídají o možném celkovém (jednotícím) záměru zadavatele. Nejedná se však o samostatné podmínky, které by bylo možné považovat toliko za zcela splněné nebo nesplněné. Mají spíše povahu hledisek, u nichž naplnění jednoho z nich v menší míře může být kompenzováno naplněním dalšího ve větší míře. Posouzení otázky, zda více plnění představuje jedinou veřejnou zakázku, je tak výsledkem komplexního hodnocení všech skutkových okolností. Při hodnocení provázanosti jednotlivých plnění je nutno vždy zohlednit také jejich charakter. Mají-li poptávané zboží či služby uspokojit ne zcela běžné potřeby zadavatele, a ten proto poptává specifická plnění, nemusí být jejich provázanost natolik samozřejmá. V takovém případě bude často potřeba učinit podrobnější vyhodnocení záměru zadavatele, celkového smyslu poptávek či jejich „funkčnosti“ ve svém souhrnu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2024 č.j. 8 As 43/2023-52).
30. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud: „Ačkoliv bylo uvedené pravidlo v této konkrétní podobě do textu zákona zakotveno až přijetím ZZVZ, podle jeho důvodové zprávy (sněmovní tisk č. 637,

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

VII. volební období Poslanecké sněmovny) „vychází z dosavadní judikatury, dle které je za jednu veřejnou zakázku považováno plnění, které spolu souvisí, a to na základě funkčních (věcných a místních) a časových hledisek.“ Není proto žádný důvod, aby bylo při interpretaci tohoto pravidla odhlédnuto od dosavadní judikatury správních soudů k § 13 odst. 8 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (obdobně rozsudek NSS z 23. 3. 2023, čj. 9 As 205/2022-51). Tato judikatura při posuzování, zda jednotlivá plnění tvoří jedinou veřejnou zakázku, převážně akcentovala jejich věcnou, místní a časovou souvislost. Nejednalo se však o zcela všeobíhající faktory, nýbrž bylo nutné přihlídnout ke všem konkrétním skutkovým okolnostem dané věci (rozsudek NSS z 30. 9. 2011, čj. 8 Afs 31/2011-254, č. 2735/2013 Sb. NSS). Jako podstatný byl v judikatuře hodnocen také jednotný záměr zadavatele (rozsudek NSS z 17. 9. 2015, čj. 7 As 211/2015-31), respektive to, zda byl celkový smysl zadavatelovy poptávky dán až uskutečněním veškerého poptávaného plnění (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98, Komise vs. Francie).

31. Právě poslední dva uvedené faktory se podle názoru Nejvyššího správního soudu významným způsobem promítly do textu § 18 odst. 2 věty první ZZVZ. Jakkoliv důvodová zpráva naznačuje, že pro závěr o existenci funkčního celku je podstatná jen věcná a místní souvislost plnění, pojem funkční celek vyjadřuje komplexitu plnění, tj. nikoliv jejich pouhou souvislost, nýbrž spíše provázanost či spojení určitým pojícím prvkem. Tím zpravidla bude shora citovanou judikaturou zmiňovaný celkový (jednotící) záměr zadavatele, respektive potřeba realizace všech provázaných plnění tak, aby byl naplněn celkový smysl poptávky. To neznámá, že by každé plnění nemohlo sledovat také vlastní cíl, jehož význam může být dokonce sám o sobě převažující. Avšak v situaci, kdy plnění ve svém souhrnu sledují navíc také společný cíl, jedná se o zásadní indicii nasvědčující tomu, že dělení na dílčí plnění je účelové. Za společný cíl více plnění však nelze považovat zcela obecné a široké cíle, které by mohly spojovat i zjevně nesouvisející veřejné zakázky (jako příklad takového příliš širokého cíle komentářová literatura označuje například „zlepšení životní úrovně v obci“ PODEŠVA, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, stav k 16. 7. 2023. ASPI_ID KO134_2016CZ).“
32. Nejvyšší správní soud při zkoumání, zda se v daném případě jedná o jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, nebo naopak o více veřejných zakázek, vychází z toho, zda zakázky byly vedeny jednotným cílem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, čj. 7 As 211/2015-31, obec Hrádek). Zkoumá se tedy, zda plnění z jednotlivých uzavřených smluv byla samostatně s to dosáhnout záměru předpokládaného zadavatelem. Pokud ne, tak potom požadavek, aby k nim zadavatel přistupoval jako k jediné veřejné zakázce, omezuje jeho smluvní volnost zcela adekvátně. Výjimku z tohoto pravidla představuje situace, kdy potřeba provést některé práce podle navazující smlouvy vyvstala až v průběhu plnění zakázky z předchozí smlouvy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2023, čj. 9 As 205/2022-51, obec Čeladná). Při posuzování toho, zda samostatně zadáné zakázky nepředstavují ve skutečnosti jen části jediné veřejné zakázky (§ 18 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek), platí, že čím volnější bude shledaná funkční souvislost mezi jednotlivými zakázkami, tím přísnější požadavky bude nutno klást na souvislost časovou. A naopak tam, kde spolu jednotlivé zakázky souvisí z funkčního a místního hlediska zcela jednoznačně a bez nejmenších pochybností, nemusí ani delší prodleva mezi jejich zadáním vést k přetržení časové souvislosti (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 1. 2024 čj. 30 Af 7/2022-71).
33. Soud s ohledem na uvedená judikatorní východiska posuzoval, zda zakázky VZ003, VZ004 a VZ005 tvoří funkční celek, tj. zda je dána místní, věcná a časová souvislost spolu s jednotícím záměrem žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

34. Výběrové řízení na zakázku VZ003 (dodávka elektropracovišť) bylo zahájeno 19. 4. 2023 odesláním výzvy k podání nabídek pěti dodavatelům, a to konkrétně P&O Services, DŘEVODÍLO Rousínov, výrobní družstvo, INTERIER TECH s.r.o., MYPA design spol., MAKRA DIDAKTA s.r.o.
35. Výběrové řízení na zakázku VZ004 (dodávka výukových panelů) bylo zahájeno 20. 4. 2023 odesláním výzvy k podání nabídek šesti dodavatelům, a to EL-VV, RDT systems s.r.o., ma.er, MYPA design spol. s r.o., MAKRA DIDAKTA s.r.o., RH ELEKTRO s.r.o.
36. Výběrové řízení na zakázku VZ005 (dodávka náradí) bylo zahájeno 20. 4. 2023 odesláním výzvy k podání nabídek šesti dodavatelům, a to P&O Services, RDT systems, ma.er, Vávra-Techno spol. s r.o., WAFAREX, s.r.o., Robert Przybyla.
37. Časová a místní souvislost uvedených zakázek je dle názoru soudu zjevná, neboť výběrová řízení byla zahájena ve velmi krátkém časovém období dvou po sobě jdoucích dnů, u všech zakázek byl dle zadávací dokumentace předpokládán termín podpisu smlouvy během května 2023 s dodáním do 50 kalendářních dnů, přičemž plnění všech zakázek mělo být užito u žalobce, který si sám zajistí dopravu, a prodávající poté na místě zkompletuje plnění a zaškolí žalobce. Jak souvislost časová, tak místní, je v projednávaném případě silná, protože všechna výběrová řízení byla zahájena ve dvou dnech a co do časových a místních okolností byla koncipována totožně.
38. Poněkud méně očividné jsou závěry týkající se věcné souvislosti mezi zakázkami. Je sice pravdou, že jednotlivá poptávaná plnění nejsou zcela shodná, soud však spatřuje (podobně jako žalovaný) věcnou souvislost zakázek v tom, že plnění všech zakázek jsou určena k zajištění výuky studentů a přímo v jejím rámci jsou používána. Žalovaný proto dle mínění soudu nepochybil, pokud plnění zakázek označil za výukové pomůcky, které tvoří funkční celek. Tento závěr je dále podporován skutečností, že cílem poskytnuté dotace byla modernizace školních dílen a na naplnění tohoto cíle se všechny zakázky podílejí, protože jejich plnění jsou použita k realizaci odborné výuky a vybavení učeben. Tento cíl zároveň nebude zcela naplněn, pokud by některá ze zakázek nebyla splněna. Žalobce skutečnost, že plnění všech zakázek slouží k zajištění výuky, ani nepopírá, přičemž to, že je myslitelné použití jednotlivých plnění i individuálně, a zároveň i sama o sobě mají tato plnění určitou hodnotu (viz znalecký posudek, který je součástí správního spisu), není v dané věci relevantní. V minulosti byla soudy shledána za funkční celek dokonce i plnění, jejichž užití si sice konkuruje, ale zároveň plní shodný účel (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2024 č.j. 22 Af 6/2023-50 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2024 č.j. 5 Afs 77/2024-27), a nebylo možné je proto užívat společně. O takový případ se však nyní nejedná, neboť sám žalobce uvádí, že plnění společně užívat lze. Dokonce se dle názoru soudu jedná o žádoucí stav, kdy žalobcovi žáci budou moci využívat nové a moderní výukové pomůcky v co nejvyšší možné míře. Lze dodat, že v projednávané věci je dán na straně žalobce společný, jednotící záměr spočívající právě v modernizaci specializovaných školních dílen (srov. také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2023 č.j. 62 Af 38/2022-265).
39. Soud proto uzavírá, že veřejné zakázky VZ003, VZ004 a VZ005 jsou ve skutečnosti veřejnou zakázkou jedinou. To však samo o sobě neznamená, že by žalobce nemohl poptávat jednotlivá dílčí plnění samostatně jako části jediné veřejné zakázky. Režim takové zakázky rozdělené na části je nicméně určován hodnotou součtu jejích částí, a proto by nemohly být zadávány v režimu veřejné zakázky malého rozsahu, jak učinil žalobce. Splnění podmínek

aplikace výjimky dle § 18 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek soud neshledal. Ačkoliv lze kvitovat úvahu žalobce, že rozdělením zakázky na části může dojít ke zvýšení konkurenčního prostředí a snížení nákladů, tato „taktika“ však nemůže být realizována na úkor zákonných ustanovení a je třeba postupovat v takovém režimu, který odpovídá celkové předpokládané hodnotě. V tomto ohledu si soud nemohl nevšimnout, že žalobní body a argumentace žalovaného jsou v podstatě mimoběžné - zatímco žalobce se vymezuje proti tomu, že by mohl zadat pouze jedinou zakázku a argumentuje pro její rozdělení, žalovaný se správně soustředí na otázku, zda měl režim zadání vycházet ze součtu dílčích hodnot dílčích zakázek s tím, že otázka ne/rozdělení je druhotná. Soud proto zdůrazňuje, že pochybení žalobce nespočívá v samotném rozdělení zakázek, ale v chybném vyhodnocení toho, že ačkoliv poptával každé dílčí plnění samostatně, jedná se materiálně o zakázku jedinou, a proto je třeba režim zadání přizpůsobit sečtené hodnotě dílčích plnění, což neučinil. Na tomto závěru nic nemění ani žalobcovy poukazy na jeho právní jistotu. I kdyby skutečně v jiných případech správní orgán snad postupoval odlišně, nelze se s úspěchem dovolávat dosavadní správní praxe, pokud byla nezákonná (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 12. 5. 2016, č.j. 5 As 155/2015-35, dále ze dne 10. 12. 2020, č.j. 1 As 255/2020-72). Nadto ani nelze posoudit, nakolik se jednalo o obdobné případy, neboť ani jeden z účastníků k nim nic bližšího neuvedl.

40. Na tomto závěru nic nemění ani žalobcovy poukazy na jeho právní jistotu. I kdyby skutečně v jiných případech správní orgán snad postupoval odlišně, nelze se s úspěchem dovolávat dosavadní správní praxe, pokud byla nezákonná (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 12. 5. 2016, č.j. 5 As 155/2015-35, dále ze dne 10. 12. 2020, č.j. 1 As 255/2020-72). Nadto ani nelze posoudit, nakolik se jednalo o obdobné případy, neboť ani jeden z účastníků k nim nic bližšího neuvedl. Odkázat lze rovněž na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019 č.j. 6 Afs 246/2018-32 (obdobně rovněž např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2021 č.j. 4 Afs 99/2020-41), z nich vyplývá, že skutečnost, že poskytoval dotace je dopředu obeznámen se záměrem příjemce realizovat zakázky samostatně v určitém zadávacím režimu a ničeho proti záměru nenamítá, neznamena, že by byl příjemce zbaven veškeré odpovědnosti za později vytčené nesrovnalosti. Uvedené by bylo možno zpochybnit snad jen v tom případě, že by se příjemci dotace od poskytovatele dotace dostalo konkrétních ujištění o souladu záměru s použitelnými právními předpisy. Tomu, že by se žalobci dostalo konkrétních ujištění ze strany poskytovatele dotace ohledně správnosti postupu při zadávání zakázek v režimu zakázek malého rozsahu však obsah správního spisu nenásvědčuje, a i žalovaný to popírá. Nelze proto učinit závěr, že by došlo k narušení legitimního očekávání žalobce.

41. Pokud jde o namítanou kvalitu odůvodnění postupu správních orgánů, dle názoru soudu žalovaný podrobně vysvětlil, proč učinil závěr o tom, že zakázky VZ003, VZ004 a VZ005 jsou ve skutečnosti jedinou zakázkou, a tyto své závěry odůvodnil jak konkrétními zjištěními ohledně povahy zakázek, tak judikatorními východisky, a dostál tak požadavkům, které jsou na rozhodnutí správních orgánů kladeny.

42. Soud proto uzavírá, že se ztotožnil s postojem a argumentací žalovaného.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal důvodným žádný z předestřených žalobních bodů, ani neshledal žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout

z úřední povinnosti a pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

44. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu